

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski”, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 235.

Kraków, sobota 7 października 1944

Nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu porta zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeczy i dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Epilog krwawej tragedji warszawskiej.

General Bór złożył broń wraz ze wszystkimi formacjami „A. K.”

**Powstańcy warszawscy korzystają z praw konwencji genewskiej.
Wszystkim oficerom pozostawiono szable.**

Kraków, 6 października. Specjalny korespondent agencji „Telepress” donosi z Pruszkowa:

Dowódca Armji Krajowej i powstania warszawskiego oraz następca generała Sosnkowskiego na stanowisku naczelnego dowódcy zbrojnych formacji polskich, generał Bór-Komorowski, złożył broń wraz ze wszystkimi formacjami Armji Krajowej. — Zgłaszającemu się do placówki niemieckiego dowódcy, kierującego działaniami bojowymi w rejonie Warszawy generałowi Bór-Komorowskiemu oraz przybywającym z nim oficerom jego sztabu zezwolono na zatrzymanie broni i wojskowych odznak honorowych.

W zwłoku ze złożeniem broni przez powstańców warszawskich podejmuje następujące szczegóły:

W ciągu dnia 5 października br. zakończyło się rozbrojenie znajdujących się pod dowództwem generała Bór-Komorowskiego oddziałów Armji Krajowej i przekazanie ich do obozów jeńców wojennych. Dokładnej liczby osób, objętych warunkami tego układu — jak dotychczas nie podano. Pertraktacja, podjęta celem zakończenia bezkrwawego przelewu krwi w Warszawie ukończono w dniu 2 października o godzinie 2-iej w nocy. Dokument podpisany przez dowódcę niemieckiego, kierującego akcjami bojowymi w rejonie Warszawy Obergruppenführera i generała policji von dem Bach oraz przez pełnomocnika generała Bór-Komorowskiego przewidział zaniechanie akcji bojowej na godzinie 20-tą tego samego dnia.

Na podstawie tego układu, zawartego zgodnie z zasadami rycerskości, obowiązującej wśród wszystkich narodów, zaliczających się do narodów kulturalnych Europy, ustalono, że za „formacje polskie” uważa się wszystkie jednostki, podlegające dowództwu generała Bór-Komorowskiego. Ponadto ustalono, że w określonym terminie jako zwarte formacje mają złożyć broń na ustalonych punktach zbrojnych. Warunki te zostały wypełnione. Wszystkim oficerom pozostawiono szable. Powstańcy warszawscy, objęci warunkami złożenia broni, korzystają ze wszystkich praw konwencji genewskiej, ustalającej traktowanie jeńców wojennych. Z praw tych korzystają również wszyscy ci, którzy nie brali bezpośredniego udziału w działaniach bojowych, jako też siły, zajęte zaopatrzeniem oraz opieką nad chorymi i rannymi, a ponadto osoby wezwane do spraw administracyjnych i to bez różnicy na płeć.

Równocześnie została potwierdzona zasadnicza amnestja w stosunku do wszystkich aktów politycznych, wojskowych, podjętych przez członków uzbrojonych formacji polskich, a to również odnośnie do działalności poprzedzającej samo powstanie. Warunki podpisane przez pełnomocników generała Bór-Komorowskiego zawierają również ustępną, odnoszącą się do usunięcia barakad na terenie miasta Warszawy, które ma być usunięte przez członków Armji Krajowej. Przekazanie broni i wszelkiego rodzaju materiału wojennego rozpoczęło się w dniu 4 października o godzinie 9-tej rano. Odbyło się ono bez wszelkich przeszkód i tarć. Nie złożyło broni szereg kompanii, zajętych utrzymaniem spokoju i porządku publicznego w Warszawie. Interwencji przez oddziały generała Bór-Komorowskiego jeńcy zostali przekazani niemieckim władzom wojskowym w ciągu dnia 2 października.

Podpisanie warunków złożenia broni przez powstańców poprzedziła wizyta specjalnej komisji w obzje prześladowym w Pruszkowie. W skład komisji, która wyznaczył generał Bór-Komorowski, wchodził: jeden z oficerów sztabowych generała Bór-Komorowskiego w randze podpułkownika, jeden z lekarzy polskich, zajętych w punktach opatrunkowych powstańców w Warszawie oraz pewna 75-letnia Polka, członkini Polskiego Czerwonego Krzyża. Komisja ta przekonała się na własne oczy o trak-

owaniu zarówno powstańców-jeńców wojennych, jak i uchodźców cywilnych. Komisja miała okazję stwierdzić, że traktowanie tych osób przez odnośne czynniki niemieckie było zgodne z zasadami ludzkości oraz wytycznymi prawa międzynarodowego. Tem samym komisja przekonała się o tym, że wszelkie wiadomości rozpowszechniane w związku ze stanem rzeczy w obzjach powstania warszawskiego przez źródła londyńskie były niezgodne z prawdą. Sprawozdanie komisji, złożone generałowi Bór-Komorowskiemu, przyczyniło się w dużej mierze do przyspieszenia pertraktacji, prowadzonych między czynnikami niemieckimi i polskimi.

Przeszło 350.000 Polaków, w tym mężczyźni, kobiety i dzieci, utworowało sobie drogę w ciągu ostatnich dwóch dni wyjścia na

świat, objęty jasnymi promieniami słońca i złota aurą jesienią. Zakończyły się tem samem tragiczne przeżycia ludności cywilnej w ponurym piwnicach, przewodach kanalizacyjnych, improwizowanych schronach i ruinach, zburzonych środkami wybuchowymi lub pożarami domów. W jasnych halach warsztatów pruszkowskich uchodźcy warszawscy znaleźli pierwszy, a choć przejściowy, to jednak pewny i łagodzący kłopoty przytułek. Fala uchodźców, przybywająca nieustannie ze wszystkich dzielnic warszawskich dochodzi w niektórych dniach do 5.000 ludzi, szukających pomocy i opieki.

Czynniki niemieckie wspólnie z Radą Główną Opiekunów i jej ekspozyturami, oddały do dyspozycji uchodźców lekarzy i medykamenty, zaopatrując uchodźców również pod względem żywnościowym w miarę możliwości. Zaimprovizowano szereg punktów zaopatrujących uchodźców w gorącą strawę i kawę. Punkty te były czynne nieprzerwanie przez dzień i noc, przyczem starano się o to, aby każdemu z uchodźców w miarę możliwości wydać dwa ciepłe posiłki dziennie. Dla zaopatrzenia niemowląt urządzono specjalne punkty. Przeszło 150 lekarzy i lekarzek polskich, wspomaganych przez personal sanitarny narodowości polskiej, również wszystkie badacze do dyspozycji lekarzy i pielęgniarki narodowości niemieckiej oddają bez przerwy swe usługi celem ulżenia losu dotkniętych tragicznymi wydarzeniami ludności warszawskiej.

silnie przejęta katastrofalna sytuacja chwili obecnej.

Dziennik „Manchester Guardian” stwierdza, że upadek Warszawy jest i będzie katastrofą.

Mikołajczyk potwierdza kapitulację.

Sztokholm, 6 października. Z Londynu dochodzi wiadomość, że zakończenie powstania warszawskiego potwierdzona została przez premiera polskiego rządu emigracyjnego Mikołajczyka.

Oświadczył on, że kapitulacja nastąpiła po walce trwającej 63 dni i była nieunikniona, gdyż powstańcom oraz ludności warszawskiej zabrakło broni i środków żywnościowych i leczniczych.

Komitet lubelski grozi generałowi Bórowi sądem.

Genewa, 6 października. Dziennik amerykański „New York Times” pisze:

Sądząc o dotychczasowych doniesieniach w obecnej chwili jest mało nadziei na pojednanie pomiędzy polskim sowietem, którego główna kwatery znajduje się obecnie w Lublinie, a polskim rządem emigracyjnym, posiadającym swą główną kwaterę w Londynie. Grupa londyńska usiłowała w honorowy sposób usunąć różnicę zdań, pozabawiając generała Sosnkowskiego jego stanowiska szefa polskich sił zbrojnych i mianując na jego miejsce generała Komorowskiego.

W odpowiedzi na to usępsstwo komitet w Lublinie grozi obecnie — jak pisze dalej dziennik nowojorski — postawieniem generała Komorowskiego przed sąd z powodu jego „buntu mierna czasie”. Moskiewska „Prawda”, którą należy uważać za tubę rządu sowieckiego, popiera sowiet polski w artykule wstępnym, odmawiającym grupie londyńskiej wogóle prawa do głosu. Sytuacja, jaka z tego wynika, jest zarówno ciekawa, jak i dająca powód do zastanowienia się.

Silne poruszenie w Londynie.

Sztokholm, 6 października. Jak donoszą z Londynu, kapitulacja powstańców warszawskich wywołała tam silną konsternację.

W angielskich kołach prasowych uważają, że wydarzenie to spowoduje nowy konflikt pomiędzy polskim rządem emigracyjnym a „lubelskim komitetem wyzwoleniczym”. Prasa angielska określa wydarze-

nie kapitulacji w Warszawie jako „katastrofę”.

Dziennik „News Chronicle” pisze, że „nowy konflikt pomiędzy rządem emigracyjnym a komitetem lubelskim z powodu Warszawy stanowi nowa dodatkowa katastrofa, która może stać się czemś jeszcze tragiczniejszym aniżeli kapitulacja miasta. Opinia publiczna Wielkiej Brytanji jest

Turcja jest zaniepokojona.

Sztokholm, 6 października. Atak wściekłości radja sowieckiego przeciwko Turcji w ostatnim czasie oraz żądania bułgarskiego ministra spraw zagranicznych w sprawie dostępu do morza Egejskiego dały powód do trwałego zaniepokojenia w Turcji, jak pisze „Goeteborgska Gazeta” we własnym doniesieniu z Galaty.

Stawia się pytanie, czy mianowicie Moskwa nie pragnie bawić się Bułgaria jak pałacem, używając jej jako odskoczni do przyszłego ataku.

Bolszewickie „trybunały ludowe” w Bułgarji.

Berno, 6 października. Jak podaje „United Press” ze Sofji, ocenia się tam liczbę zaarrestowanych bądź też jeszcze ściganych osób na około 4000. Według ustawy, ogłoszonej we wtorek, mają oni być skazani na śmierć albo dożywotne więzienie oraz grzywnę aż do wysokości 15 milionów lew. Wyroki wydają t. zw. „trybunały ludowe”.

General band serbskich odznaczony orderem sowieckim.

Sztokholm, 6 października. Radio Moskwa podaje, że odznaczono orderem Suworowa II klasy „generała” band Tita,

Wenimira Tersic’a, przebywającego obecnie w Moskwie.

Sowiety pożądamy nafty irańskiej.

Sztokholm, 6 października. Jak donosi agencja Reutersa z Teheranu, obecnie po

wydaniu w ubiegłym miesiącu urzędowego oświadczenia, że w Iranie bawi sowiecka delegacja, omawiająca z tamtejszymi władzami stosunki gospodarcze, m. in. także możliwość kwestyj naftowych, można podać do wiadomości, że od kilku miesięcy, także przedstawiciele towarzystw naftowych „dwóch innych wielkich mocarstw” mają prowadzić rokowania z rządem irańskim.

Ewakuowano miasto szwedzkie nad granicą fińską.

Sztokholm, 6 października. Ostatnio wydarzenia na froncie północno-fińskim skłoniły władze szwedzkie do podjęcia zarządzeń, celem opróżnienia szwedzkiego miasta granicznego Haparanda.

Już w noc w czwartek opróżniono część miasta, położona nad rzeką Torne. Naczelnym dowódcą wojskowym w Boden wystosował we środe wieczorem wezwanie do ludności w Haparanda, aby była gotowa do ewakuacji.

We środe rozpoczęło się opróżnianie dalszych części miejscowości fińskich w rejonie rzeki Torne nad granicą szwedzka. Liczą one łącznie 26.000 mieszkańców.

Delegacja sowiecka w rejonie Porkkala.

Sztokholm, 6 października. Według doniesienia agencji „TASS” z Helsinek, na terenie Porkkala-Udde przybyła delegacja sowiecka, celem ustalenia linii granicznej obszarów wydzielonych Unji Sowieckiej przez Finlandję.

Lord Templewood (były sir Samuel Hoare) wdał się z powrotem do Anglii, jak podaje „News Chronicle” i nie powrócił już do Madrytu na stanowisko ambasadora.

List oficera polskiego z „oflagu“

Jeden z oficerów W. P., przebywający na terenie Rzeszy w jednym z „oflagów“, nadesłał do redakcji „Gazety Ilustrowanej“ list, zajmujący się zasadniczo zagadnieniami, związanymi z akcją powstańców warszawskich. List ten ma brzmienie następujące:

Człowiek tajemniczy, bezduszny i dziki jak bór — samozwańczy generał Bór. W otumanionym mózgu jego zrodziła się myśl straszna, nieludzka i niepolska: po wsze czasy okryć kirem żaloby naród polski i jego kraj. W tym mózgu zabłysła myśl i chęć wnieść swój czyn do wyznanym i momentów dziejowych, a swe imię upamiętnić na kartach historii. To chyba pchnęło tego szaraczka do tak niepoczytalnego kroku, który zamiaszt sławę, przyniósł mu niesławę, zamiast czci — pogardę.

Gdy wodzom powstańczym tej miary, co Trautgutt, Kościuszko, Kiliński i inni przyświecała idea wolnościowa, to tu idea zaprzędania się w wieczne niewolnictwo odwiecznemu wrogowi; gdy tamci tego wroga zwalczyli, to tu wspomaganie go krwią polską; gdy tamci osobistym przykładem i krwią własną znaczyli swe czyny, to tu zastawiano się ciałami dzieci, kobiet i młodzieży; gdy tamci wywalczyli swe cele i idee na polach walk, oko w oko z nieprzyjacielem, to tu kryło się jak szczyry, pod tarce ochronne gniazd rodzin polskich, z których tworzone zbrojne gniazda oporu.

I legło w gruzach wiekowe, drogie każdemu Polakowi miasto; legło dziesiątki tysięcy rodaków, tak pragnących spokoju i uczciwej pracy, a gnanych systemem Al Capone w ogień morderczy na pewną śmierć; legło tysiące działaczy i kobiet, z bolesną tęsknotą wyczekujących powrotu swych mężów i ojców, którym pan Bór chciał przeciąć drogę powrotną z dalekiej obczyzny. Pan Bór uczynił z Warszawy obraz Sodomy i Gomory czy Pompei. Żadna klęska żywiołowa nie byłaby w stanie przynieść temu miastu tyle nieszczęścia, co nieobliczalny czyn pana Bóra. Jak Neron na płonący Rzym, tak Bór patrzył na płonącą Warszawę, a na te łuny i fantastycznych kłębow dymu wyglądał znakomity pisarz cyrylicy: „gieroj sowieckawo sojuza“. Dyletant w sprawach wojskowych i politycznych, przecenił swe zdolności i siły, aż sam Stalin poczuł się zmuszonym rzucić mu na pomoc z powietrza czerwonego majora Kalugina, by ten rozwiłkłał zagmatwaną sytuację w Warszawie.

Nie tak dawno, po odkryciu mordu w Katyniu, w gazecie polskiej „Wiadomości Polskie“, wychodzącej w Londynie, autor artykułu „Castrum Doloris“ Z. Nowakowski pisał: „Gdyby nad masowym grobem Polaków pod Smoleńskiem stanął mędrzec, który zawsze twierdził, że wszystko już było, że nie ma rzeczy nowej pod słońcem, tam na widok tysięcy zwłok pomordowanych oficerów, załamałaby się jego pewność i powiedziałby, że tego jeszcze nie było“.

Cóżby ten mędrzec powiedział teraz, zobaczywszy Warszawę i tysiące poległych dzieci, kobiet, młodzieży? Zapewne nie znalazłby odpowiednich słów, lecz tylko iza wzruszenia zamglilaby mu oko. Tam w Katyniu, do grobu wtrącił rodaków dziki wróg; tu — „brawura“, karjerowiczostwo rodaka.

O, gdyby pan Bór miał patrzeć na zjawiska, wypadki i ludzi i widzieć wszystko przez szklę miłości swego kraju i narodu — wdrygnąłby się na samą myśl czynu, jakiego się podjął. Nikt za takie czyny i nie takich ludzi opromieniają poeci chwałą i tworzą ody na ich cześć! Mord przeciwników powstania, rabunek, plondrowanie dobytku wynędzniałej ludności Warszawy, ostrzeliwanie na drogach ratujących swe życie w ucieczce kobiet i dzieci — czyż to jest droga do chwały znaleźć się w szeregach, stanowiących t. zw. „polską armię krajową“, gdzie obok Polaka stoi Mongoł, Moskal, Italar, gdzie syn Izraela ma władzę nad żołnierzem polskim, gdzie wieszka się na piersi żołnierza Polaka zamiast Krzyża Walecznych lub Virtuti Militari — ordery czerwonej gwiazdy, Lenina, Suworowa itd., gdzie na sztandarach o barwach narodowych, znalazła miejsce gwiazda Syjonu? Czy to jest armia polska czy brygada międzynarodowa?

Władze niemieckie stwierdziły, że ludność Warszawy udziału w powstaniu nie brała i brać nie chciała.

Już dawno, dawno temu nadszedł czas, by naród polski po tak ciężkich i druzgocących doświadczeniach otrząsnął z narkotycznej rozkoszy cierpiętnictwa i mistycznego męczeństwa oraz wyrwał z atmosfery mesjanistycznych pojęć o dziełom posłannictwie; czas już dobrze odróżniać prawdę od kłamstwa, dobro od zła, cnoty od wad. Dziś jest już oczywiste na wszystko zapóźno, jesteśmy całkowicie zdani na łaskę jednej strony, która 5 lat karmiła naród obietnicami, żądając w zamian dalszego przelewu krwi polskiej; lub strony drugiej, która nic nam nie obiecała — ale niczego od nas nie żądała.

Pozostał nam jeszcze instynkt samozachowawczy. Oby i ten nas nie zawiódł!

Przemówienie premiera Tiso.

Bratysława, 6 października. Premier dr Tiso złożył we środe na plenarnym posiedzeniu parlamentu słowackiego oświadczenie, w którym omawia ostatnie wydarzenia polityczne na Słowacji i zapowiada szereg zarządzeń, celem usunięcia następstw ostatnich wypadków.

W zakresie polityki zagranicznej premier oświadczył: W polityce zagranicznej będziemy konsekwentnie kierować się zasadami słowacko-niemieckiej przyjaźni i słowacko-niemieckiego sojuszu. Ta przyjaźń, która zdała egzamin przy odnowieniu naszego samodzielnego bytu państwowego i która właśnie w obecnych ciężkich chwilach przynosi nam tak decydującą pomoc przy ratowaniu naszej wolności i samodzielnności, przepelnia nas niewzruszonym przekonaniem, że jedynie na tej drodze będziemy mogli wywalczyć zwycięstwo dla naszej wolnej przyszłości. Przechodząc do stosunków wewnętrzno-politycznych dr Tiso podkreślił, że rząd w życiu wewnętrznym politycznym pragnie kontynuować harmonijne i możliwie najlepsze współzależności. W końcu premier zapowiedział przystąpienie do gruntownego rozwiązania zagadnienia żydowskiego oraz sprawy czeskiej w Słowacji.

Na Zachodzie wciąż jeszcze sztywne walki.

Nowa próba bolszewików przedostania się przez przełęczę beskidzkie nie powiodła się.

Berlin, 6 października. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Głównej Kwatery Führera w dniu 5 października:

Na granicy belgijsko-holenderskiej na południowy zachód od Arnheim i nad Mozą z obydwu stron miasta Gennep trwają gwałtowne walki ze wzmacnianymi się formacjami kanadyjskimi i brytyjskimi.

Na północ od Turnhout nieprzyjaciel znowu zyskał na terenie. Jego próby przebicia się w kierunku na Tilburg udaremniłono, niszcząc 29 czołgów.

Po zmasowanych atakach z obydwu stron Geilenkirchen północni Amerykanie zdołali rozszerzyć swoje włamanie pod Ushach, podczas przeciwnatarcia naszych grenadierów stracili jednak paręset jeńców i kilka czołgów.

W rejonie bojowym Metz doszło do lokalnych potyczek. O miejsce włamania toczą się jeszcze walki.

Na terenie lasu Parroy i na pogórzach zachodnich Wogezów korpusy nasze w ciężkich walkach utrzymały swe pozycje, mimo licznych ataków prowadzonych przez formacje siódmej armii amerykańskiej, a w energicznie przeprowadzonych przeciwnatarciach znowu wyparły przeciwnika, który włamał się.

Nasze punkty oparcia nad Atlantykiem zwalczały koncentracje nieprzyjacielskie i odpary wypadki oddziałów zwiadowczych.

Na terenie Wioch środkowych również wczoraj silne ataki piątej armii amerykańskiej znowu utknęły na górskich pozycjach w Apeninach etruskich, zaciecie broniowych przez naszych grenadierów i strzelców spadochronowych. Nad wybrzeżem adriatyckim załamało się kilka wypadów podjętych przez przeciwnika.

W wielkim łuku Dunaju pod Zajecan i na

północ od tego miasta, są w toku ciężkie walki z napierającymi dalej formacjami sowieckimi.

Zacięte walki toczą się również na północny wschód od Belgradu.

Na węgiersko-rumuńskim terenie nadgranicznym wojska węgierskie uzyskały pod Mako lokalne postępy.

Na południe od Wielkiego Waradynu grenadierzy nasi w pełnych rozmachu przeciwnatarciach odrzucili siły nieprzyjacielskie. Przeciwnik poniósł w tych walkach wysokie krwawe straty.

Dalsze ataki sowieckie w rejonie Thorenburga i na terenie cypla Szeklerskiego w zasadzie odparto. O miejsce włamania toczą się jeszcze walki.

Na terenie Karpat Lesistych gwałtowne wypadki bolszewików załamały się w naszym ogniu obronnym. Próby przełamania podejmowane przez nowoprowadzone dywizje sowieckie na przełęczach wschodnich Beskidów również wczoraj nie powiodły się. Ataki nieprzyjacielskie w większej części załamały się w ogniu artylerji przed naszymi pozycjami.

Nad Narwią na północ od Warszawy kilka lokalnych ataków miało skuteczną przebieg. Na północny zachód od Szweji zaręglowano włamanie sowieckie w naszych pozycjach.

W dniu wczorajszym północno-amerykańskie bombowce terrorystyczne zaatakowały rejon miasta München. Powstały szkody w budynkach mieszkalnych, zabytkach kulturalnych i gmachach publicznych. Między innymi zostało zniszczonych, włącznie ciężko trafionych kilka szpitali i 7 kościołów. Artylerja przeciwlotnicza lotnictwa i myśliwcy zestrzelili w dniu wczorajszym 21 samolotów anglo-amerykańskich.

Walki toczące się przed Akwizgranem są preludjum do akcji na wielką skalę.

Berlin, 6 października. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego podano do wiadomości następujące szczegóły:

Zamiar Montomerego odepchnięcia sił niemieckich, znajdujących się w rejonie flandryjsko-holenderskim od ich połączeń z zapleczem, objawia się coraz widoczniej przez utworzenie punktu ciężkości dla formacji zaczepnych w rejonie Baarle-Nassau na północ od Turnhout. Szaleją tutaj obecnie najcięższe zapewne walki na całym froncie zachodnim. Aczkolwiek druga armia angielska, nie zważając na swe bardzo ciężkie straty, wprowadza stale świeże siły do bitwy, wszystkie jej wysiłki spęły na niczem wobec niewiarygodnie zaciegeto oporu wojsk niemieckich. W ciągu ostatnich 48 godzin formacje zaczepne brytyjsko-kanadyjskie straciły 52 wozy bojowe. Z północnej tej liczby niemniej jak 38 uczyniono niezdolnymi do walki środkami bojowymi piechoty, stosowanymi na bliski dystans przeciw czołgom — co świadczy o niezwykłej żarłoczości zmagania. Również pod Arnheim Anglicy użyli do akcji znacznych sił pancernych, jak również na północ i na po-

łudnie od Gennep, aby ubezpieczyć swą flankę wschodnią. Krwawe ich straty były także w tych rejonach wprost niesłychane a straty materiałowe przedstawiały się również bardzo poważnie. W ciągu ostatnich 4-ech dni zniszczono tutaj 61 czołgów angielskich.

W rejonie włamania pod Akwizgranem należy uważać toczące się tam walki w dalszym ciągu jako przygotowanie do ataku na wielką skalę. Mają one w międzyczasie służyć na to, aby zabezpieczyć dostatecznie szeroki rejon przygotawczy.

Na południowym odcinku frontu zachodniego Amerykanie starają się wreszcie już od trzech tygodni osiągnąć przedpole Wogezów i wynaleźć jakiś słaby punkt w niemieckim froncie obronnym. Starania te doprowadziły dotychczas do ciężkich strat w ludziach i materiale, jak np. w rejonie Chateau-Salins a były one tak dotkliwe, że Amerykanie zaprzestali tutaj wszelkich ataków od 48 godzin. Codzienne raporty o sukcesach, jak i powtarzane twierdzenia o rzekomym przełamaniu przez t. zw. linie Zygfryda, określane są przez miarodajne czynniki wojskowe jako typowe „amerykańskie“.

W ostatnim kwartale Anglosasi i Sowiety stracili 15.000 samolotów.

Berlin, 6 października. Niemiecka obrona przeciwlotnicza w ciągu ostatnich miesięcy może się poszczycić dobrymi wynikami pomimo niższości cyfrowej niemieckiego lotnictwa i pomimo konieczności obrony rozległych obszarów.

Jedynie tylko w walce przeciwko zachodnim aliantom niemiecka obrona przeciwlotnicza zestrzeliła w miesiącach lipca, sierpnia i wrześniu 5.145 samolotów, a więc przeciętnie dziennie około 60 maszyn anglo-amerykańskich, przeważnie 4-motorowych bombowców. W tym samym czasie samoloty niemieckie zniszczyły na wschodzie 4.180 maszyn sowieckich. Jeżeli do tych cyfr doliczyć się jeszcze zniszczone na ziemi, względnie unieszkodliwione wskutek ciężkich uszkodzeń bombowce i maszyny bojowe Anglików, Amerykanów i Sowieców, wówczas nie popelni się przesady, oceniając straty

nieprzyjacielskie w samolotach w ostatnim kwartale na 15.000 maszyn.

Największe sukcesy w zakresie zestrzelenia samolotów alianckich ma przedewszystkiem niemieckie lotnictwo myśliwskie, jak to stwierdzają w kołach rzeczoznawców lotniczych. Fakt ten kieruje uwagę na wzmocniony rozwój nowoczesnych powietrznych środków bojowych po stronie niemieckiej.

W Berlinie mówi się o tem, że obecnie wkroczone w fazę „dościgania“, przyczem niewątpliwie ma się na myśli zrealizowanie wielkiego niemieckiego programu budowy myśliwców. Pojawienie się nowych modeli niemieckich samolotów myśliwskich pozwala wyciągnąć interesujące wnioski co do dalszego zwiększenia aktywności niemieckiej obrony przeciwlotniczej.

Na rozkaz Moskwy:

„Czystka“ we Włoszech.

Medjolan, 6 października. Pod naciskiem sowieckiego przedstawicielstwa w Rzymie przystąpiono w ostatnich dniach z wielkim pośpiechem do oczyszczania administracji państwowej i korporacji publicznych ze wszystkich istniejących jeszcze elementów faszystowskich.

Komisarz rządowy, mianowany przez rząd Bonomięgo dla totalnego wytepienia faszyzmu hr. Sforza, ogłasza każdego dnia długie listy tych włoskich urzędników państwowych, którzy z powodu swej dawnej wiernej służby dla państwa faszystowskiego mają być natychmiast zwolnieni

Następstwa niem. zwycięstwa pod Arnheim.

Berlin, 6 października. Korespondent wojenny DNB pisze na temat frontu zachodniego:

Staje się coraz to jaśniejszem, że zwycięstwo pierwszej angielskiej dywizji desantu powietrznego w rejonie pod Arnheim oznacza nie tylko wojskowy, ale również podobnie wielki psychologiczny sukces dla Niemców. Zwycięstwo pod Arnheim podniosło znacznie ducha bojowego żołnierzy niemieckich. Ważnym bez wątpienia czynnikiem było przytem, że pierwsza angielska dywizja desantu powietrznego stanowi typową wyborową formację, składającą się z wybranych specjalnie wyszkolonych sportowców i niesłychanie zaciecie walczących żołnierzy.

Z bynajmniej nie małych strat niemieckich wynika, że przeciwnik pokonany po części dopiero w żarliwych walkach wreszcie posiadał silną wolę oporu. Podczas gdy użbrojenie jego było doskonałe, wyżywienie dostarczane żołnierzom brytyjskim desantu powietrznego było nie tylko pod względem ilościowym, ale również pod względem jakości znacznie gorsze, niżeli w Afryce.

Zastój walk na pograniczu węgiersko-rumuńskim.

Berlin, 6 października. W uzupełnieniu niemieckiego komunikatu wojennego podano następujące szczegóły o walkach na węgierskim obszarze granicznym:

Na skutek wybitnie złej pogody działalność bojowa na całym węgiersko-rumuńskim obszarze nadgranicznym była wczoraj znacznie słabsza, niżeli w dniach poprzednich. Mimo to jednak niemieckie formacje SS oraz węgierskie oddziały honwedów zdołały przeprowadzić skutecznie szereg lokalnych akcji, przyczem udało się im odebrać bolszewikom znowu kilka miejscowości. Na południe od Wielkiego Waradynu niemiecka pancerna grupa bojowa odparła silnym przeciwnatarciem gwałtowny atak sowiecki, przyczem zniszczono 17 czołgów sowieckich i wzięto do niewoli 338 jeńców.

Również w rejonie pod Thorenburgiem (Torda) i na sąsiadujących od wschodu odcinkach bojowych doszło do ożywionej lokalnej działalności bojowej, przyczem formacje niemieckie odznaczyły się szczególnie zarówno w obronie i przeciwnatarciu. Nad rzeką Marosz niemieccy strzelcy górscy rozbili sielniejsze częściowe oddziały sowieckie, odcięły pewnej formacji drogę odwrotu i zniszczyły wszystkie otoczone siły.

neralnego sekretarza partii faszystowskiej we Florencji markiza Tucci, pewnego podpułkownika armji i szereg znanych we Florencji osobistości z powodu przynależności do partii faszystowskiej.

Proces „czystki“ rozszerzono obecnie także na znana włoska spółka telegraficzna „Italcable“, przez którą w czasach pokojowych przechodziła zagranicę większa część włoskiej komunikacji telegraficznej i radiowej. Większa ilość urzędników tej spółki została aresztowana z generalnym dyrektorem spółki Spignelli na czele i postawiona przed „komisją dyscyplinarną“.

Dwa litry wody na osobę dziennie

Medjolan, 6 października. Według wiadomości z części Włoch, okupowanej przez aliantów, sytuacja żywnościowa w mieście Florencji przedstawia się obecnie fatalnie. Przewidziano dziennie na osobę 200 gr chleba, jednakowoż dostawa tal tej racji bywa niekiedy całkowicie nieaktualna. Postanowienia zaopatrzeniowe powiadają następnie, że na głowę „będzie można rozdzielić po 2 litry wody dziennie“.

Dzieci głodują w Rzymie.

Berno, 6 października. Dziennik „New Zürcher Zeitung“ zamieszcza p. t.: „Dzieci, które zapomniały śmiać się“, wstrząsająca korespondencja, opisująca odwiedzin w szkole w „uwolnionym“ Rzymie. W korespondencji czytamy:

„Klasy szkolne były do połowy puste. Dzieci były chude, o zapadniętych policzkach, dziewczęta ubrane w łachmany. Kierowniczką szkoły oświadczyła zupełnie otwarcie: „Jak mogę uczyć dziewczęta gospodarstwa domowego, gotowania lub robót na drutach, jeżeli nasze domy stanowią stos gruzów i nie ma ani pożywienia, ani wełny“. Plakała przy tem gorzko. „Też dzieci czytają pięknych książek z bajkami i biblii. Jaki sens miałyby uczenie ich geografji lub wartości pieniędzy, jeżeli geografja świata jest jeszcze nieokreślona, a kraj nie ma żadnych pieniędzy“.

Dziennik pisze dalej: „Trzech młodzieńców w wieku około 17 lat udziela nauki języka angielskiego. Dzieci muszą powtarzać krótkie zdania i pisać na tablicy takie zdania, jak: „Czy mogę poprosić o kawaleczkę chleba“, albo: „Jestem bardzo głodny, sir“. Na zakończenie oświadczyła kierowniczką szkoły: „Przypominam sobie bardzo dobre zadania rachunkowe, które zaczynały się od słów: „Poszedłem do sklepu i kupiłem bochenek za 4 litry“. Dzisiaj powinno się powiedzieć: „Poszedłem do sklepu i kupiłem sobie pół bochenka chleba za 400 lirów, zaś chleb był twardy i zaplesniały, a przed sklepem stało wiele brudnych dzieci, które żebrały o kasek chleba i nie chodziły do szkoły, ponieważ musiały się ukrywać przed nieprzyjacielskimi bombowcami“.

KRONIKA

Październik
6
Piątek

Dziś: Brunona
Jutro: Justyna

Dziś obowiązuje zaclonienie od g. 18.20 do 5.30

Ochrona przed niespodziewanymi atakami lotniczymi.

(m) Kraków, 6 października. Obecna bliskość frontu wschodniego połączona jest z możliwością zupełnie niespodziewanych ataków lotniczych, w czasie których, rzecz prosta, grozi możliwość wrzucenia bomb, a nawet atakowania ludności miasta bronią pokładową przez nieprzyjacielskie samoloty.

Jedyną możliwością samoobrony jest wówczas, na odgłos spadających bomb i broni maszynowej — szukać natychmiastowego schronienia. Należy przystąpić oczywiście zachować zimną krew i w miarę możliwości, pomagać zdezorientowanym jednostkom w wyszukaniu sobie odpowiedniego zabezpieczenia, którym z reguły będzie najbliższy schron przeciwlotniczy.

Puszki składowe R. G. O.

(si) Kraków, 6 października. Jak wiadomo, na skutek zezwolenia odnośnych władz, Rada Główna Opiekuńcza roznieśliła w wielu sklepach i lokalach publicznych na terenie Krakowa, podobnie zresztą, jak i w innych miastach, puszkę składową R. G. O. udostępnioną dla wszystkich osób odwiedzających powyższe przedsiębiorstwa.

W związku z okresem jesieni i nadchodzącej zimy, akcja charytatywna R. G. O. oraz wszystkich jej placówek służy przed nowymi zadaniami, większymi nawet, niż w latach ubiegłych. Społeczeństwo miasta Krakowa, znane oddawna z ofiarności musi wziąć na siebie również i w tym roku obowiązek pomocy biedakom. Puszki składowe R. G. O. dały już niejednokrotnie doskonałe wyniki zbiórki, niechże więc i obecnie, w okresie jesieni i nadchodzącej zimy zapelnia się one groszowymi dawkami społeczeństwa. Nadziedź chłód, a później przyjdzie mróz; nie pozwólmy więc na marzenie biedakom, dajmy im możliwość spożywania ciepłej strawy! Nie wolno nam patrzeć na nędzę!

Puszki składowe R. G. O. stoją otworem! Pamiętajmy: każdy złożony grosz — to kromka chleba dla biedaka!

NA MARGINESIE.

Wyteżyc wzrok...

(si) Kraków, w październiku. Dni jesienne są krótkie. Można powiedzieć — podwójnie krótsze. Itaz — że słońce późno wstaje, dwa — że do późnych godzin rannych wisi nad ulicami ciężka, siną, zaciemniająca ulice mgła. W dużej mierze utrudnia ona swobodę poruszania się po ulicach; a co więcej, utrudnia również komunikację. Jedno tylko mgła „ulatwia“ — ułatwia dostanie się pod auto lub tramwaj. A więc uwaga: w dniach jesieni zgła jest naszym wrogiem!

Musimy wyteżyc słuch i wzrok, gdyż z precyzją każdej chwili może nadjechać jakieś auto, a później... będziemy zmuszeni być pacjentami Pogotowia Ratunkowego, względnie najbliższego lekarza.

W srokości „zamglonych“ dni jesiennych uważać musimy więcej, niż kiedykolwiek. Nie wolno nam przystawać na jezdni czy krąwężniku, gdyż kierowca auta nie zawsze może zauważyć zagadanych ludzi, stojących sobie spokojnie na narożnym krąwężniku.

Uwagę należy również zwrócić szoferom, doręczkom oraz wszystkim właścicielom pojazdów mechanicznych i konnych, gdyż od nich również zależy zmniejszenie się liczby wypadków ulicznych. W czasie mgły nie powinni stosować wielkiej szybkości. Znaki i światła ostrzegawcze powinny być w czasie mglistej pory bezwzględnie wykorzystane; ułatwi to bowiem orientację przechodniów i przyczyni się do zlikwidowania wielu wypadków na szosach i ulicach. Kierowca pojazdu winien zwracać szczególną uwagę na znaki kierującego ruchem pojeźdźcy, którego praca podczas mgły jest specjalnie wyteżona.

Z notatnika wydarzeń.

Wypadł z tramwaju.

(si) W godzinach wieczornych wypadł z tramwaju 14-letni Zdzisław Rolnik, zamieszkały w Krakowie. Wskutek upadku na jezdnię, chłopiec doznał ogólnych kontuzji całego ciała oraz ciężkich obrażeń rąk. Rolnikiem zaopiekowali się przychodnie, odwożąc go do najbliższego lekarza, który udzielił mu pierwszej pomocy.

Przy rąbaniu drzewa.

(si) Podczas rąbania drzewa uległ fatalnemu wypadkowi 45-letni Zygmunt Chwałczyk z Krakowa. Chwałczyk uderzył siekierą tak nieszczęśliwie, że trafił w duży palec lewej ręki, zupełnie go odcinając. Po założeniu opatrunku przez lekarza, nieszczęśliwy urwał udął się do domu.

(tp) **NOWE DIENNIKI ROZPORZĄDZEŃ.** Dziennik Rozporządzeń dla GG. Nr. 33 z dnia 15 lipca 1944 r. zawiera: Trzecie rozporządzenie celem uzupełnienia rozporządzenia z dnia 31 sierpnia 1940 roku o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego. Rozporządzenie celem zmiany rozporządzenia o używaniu samochodów osobowych. Rozporządzenie o zaopatrzeniu w razie szkód osobowych osób nie będących Niemcami (Rozporz. o szkodach osobowych dla osób nie będących Niemcami). Drugie zarządzenie do prawa górniczego. Zarządzenie o oznaczeniu placów budowy. — Dziennik Rozporządzeń dla GG. Nr. 34 z dnia 15 lipca 1944 r. zawiera: Czwarte rozporządzenie o udzieleniu wynagrodzeń ponownie zatrudnionym urzędnikom h. Państwa Polskiego. Rozporządzenie w celu ochrony ujęcia zbiórów i wyżywienia ludności w roku gospodarczym 1944-45. Pierwsze zarządzenie do rozporządzenia o udziale w ciężarach. Działające zarządzenie do Kolejowego Regulaminu Przewozu dla Generalnego Gubernatorstwa (KRPGG). — Dziennik Rozporządzeń dla GG. Nr. 35 z dnia 26 lipca 1944 r. zawiera: Rozporządzenie o przeniesieniu przedsiębiorstw do niemieckiego rejestru handlowego i rejestru spółdzielni. Rozporządzenie celem zabezpieczenia zapasów towarów. Zarządzenie o cenach maksymalnych za nowe oszklenia i naprawy oszklenia. Zarządzenie celem zmiany zarządzenia o ujęciu i rozdziale produktów ogrodnictwa.

Praca organizacyjna R. G. O. nad poszukiwaniem mieszkańców Warszawy.

Daleko idąca pomoc władz rządowych. Delegat Międzynar. Czerwonego Krzyża w Krakowie.

Kraków, 6 października. Sprawa Warszawy, której tragedja rozbrzmiała głośnie echem po całym świecie, odbiła się ze zrozumiałych względów szczególnie bolesnym echem w społeczeństwie polskim. Wypadki, jakich terenem w ciągu ostatnich dwóch miesięcy była Warszawa, rozgrywały się na obszarze miasta, liczącego bez mała półtora miliona mieszkańców. To też wśród mieszkańców Warszawy śmierć i rany zbierały obfite żniwo. Niemniej setkom tysięcy osób udało się przedostać na prowincję, ratując przynajmniej samo życie i poświęcając całe mienie: wiele tysięcy osób zostało ewakuowanych przez wojskowe władze niemieckie. Prawie cała ludność Warszawy znalazła się dosłownie bez dachu nad głową, a ci, którzy zdołali się uratować z krwawych walk ulicznych, są dzisiaj rozproszeni po wsiach, miasteczkach i miastach Generalnego Gubernatorstwa, a także Rzeszy. Ojcowie, matki i dzieci, bracia, siostry i dalsi krewni są wzajemnie oddzieleni od siebie, a wobec panujących warunków wojennych mają bardzo mało, a niejednokrotnie żadnej możliwości wzajemnego wyszukania się i ponownego połączenia.

Tragiczny los zaginionych i rozłączonych rodzin warszawskich jest wielką klęską narodową, wobec której nawet najbardziej zatwardziałe serce nie może pozostać obojętne. Nic więc dziwnego, że reprezentacja społeczeństwa polskiego, jaką jest RGO, zajęła się z wielką energią i z wyteżeniem wielkich sił nieszczęśliwymi mieszkańcami Warszawy. Prowadzona jest zarówno pomoc żywnościowa, mieszkaniowa, jak i odzieżowa. Niemniej ważną jest sprawa poszukiwania zaginionych i wzajemnego skomunikowania się członków poszczególnych rodzin. Wobec olbrzymiej ilości dotychczasowych osób, które poszukują swych zaginionych krewnych, akcja poszukiwawcza, prowadzona przez RGO, posiada niezwykle doniosłe i ważne znaczenie.

Można powiedzieć dosłownie, że nie ma dzisiaj polskiej rodziny, która nie została mniej lub bardziej boleśnie dotknięta wypadkami warszawskimi. To też leży w interesie ogólnym bliższe zaznajomienie społeczeństwa z organizacją, pracami, a także potrzebami „kartoteki poszukiwawczej“, prowadzonej przez RGO. w Krakowie. Na wstępie należy stwierdzić, że cała prasa nad kartoteką jest wciąż jeszcze w stadium powstawania. Założenie kartoteki poszukiwawczej datuje się mniej więcej od 15 września, jakkolwiek początkowe prace były prowadzone już w pierwszej połowie września, a mianowicie po ewakuowaniu pewnych ulic i dzielnic Warszawy, jak ulicy Filtrowej, placu Narutowicza, ulicy Grójeckiej, części Starego Miasta i niektórych części centrum Warszawy już w dniu 10 września. Osoby posiadające krewnych i znajomych w Warszawie poczęły coraz liczniej zwracać się do RGO, z prośbą o poinformowanie o losie swych najbliższych i to właśnie zmusiło do założenia systematycznej kartoteki. Praca nad tą sprawą jest ciężka i żmudna i odbywa się wśród trudności, zrozumiałych ze względu na sytuację wojenną. RGO, zasypywana jest ze wszystkich stron masami zapytań, są dni, w których napływa przeszło 2000 zapytań, przeważnie ustnych. Główna część zapytań pochodzi od osób z poza Warszawy, które poszukują swych krewnych, zamieszkałych w Warszawie. Celem sprostanienia temu zadaniu RGO, założyła z technicznych względów dwie kartoteki. Pierwsza obejmuje osoby, pochodzące z Warszawy, które znalezione w różnych miejscowościach, obozach, domach prywatnych, dworach itp., których adresy są

znane lub które gdzie widziano, np. w Pruszkowie, Miechowie, Jędrzejowie itd. Druga kartoteka obejmuje nazwiska osób, które są poszukiwane. Nazwiska w tej kartotece podawane są przez osoby poza-warszawskie i dołączony jest do nich warszawski adres, wiek, zawód i inne dane. Poza tem liczni mieszkańcy Warszawy za pośrednictwem tej właśnie kartoteki poszukują członków swych rodzin. Do RGO. nadchodzą np. takie listy: „Nazywam się Leon Płoszowski, mieszkałem w Warszawie przy ul. Filtrowej, znajduję się teraz w Milanówku, szukam mojej żony, córki, syna i ciotki, która mieszkała przy ul. Hożej i nie wiem, gdzie się obecnie znajdują“. Po wpłynięciu takiego listu nazwisko Leona Płoszowskiego umieszcza się w pierwszej kartotece osób, które znalezione, zaś podane nazwiska członków jego rodziny wpisuje się do drugiej kartoteki osób poszukiwanych. Ten krótki przykład ilustruje ogrom pracy, związanej z zaprowadzeniem całej kartoteki poszukiwawczej.

W związku z pracami RGO. nad udzieleniem pomocy mieszkańcom Warszawy przybył do Krakowa delegat Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, p. Vies. Delegat ten zaznajomił się na miejscu z techniką prowadzonych prac i udzielił praktycznej wskazówki, aby prowadzono tylko jedną kartotekę wspólną dla osób znalezionych i poszukiwanych, gdyż ułatwi ona całą pracę i przyczyni się do jej uproszczenia. W myśl tych wskazówek RGO. przystępuje obecnie do połączenia obu kartotek.

Kartoteka poszukiwawcza obejmuje dotychczas przeszło 20.000 nazwisk znalezionych osób. Jest to znikoma cyfra, to też można przewidywać, iż w miarę upływu czasu prace kartoteki będą wzmagają się w coraz większych rozmiarach. Pociągnie to za sobą konieczność powiększenia biura kartoteki RGO. i zwiększenia ilości personelu. Już teraz osiągnięto taką sprawność, że na zgłoszone ustnie zapytanie co do pewnej osoby poszukiwanej, udziela się odpowiedź w przeciągu pół godziny. Biuro kartoteki mieści się narazie w dwóch pokojach przy ul. Krowoderskiej 5. Jest to pomieszczenie zupełnie nie wystarczające, to też RGO. podjęła kroki u odnośnych władz w sprawie oddania jej do dyspozycji na ten cel większego lokalu. Prawdopodobnie RGO. uzyska pomieszczenie w gmachu przy ul. Krakowskiej 41, w budynku dawnego

Sądu. Możliwe jest, że już w przyszłym tygodniu kartoteka poszukiwawcza będzie zainstalowana w nowym lokalu i będzie mogła podjąć pracę w pełnych rozmiarach. Co się tyczy sił biurowych, potrzebnych do kartoteki, to przydzielono tam urzędników i urzędniczek z innych oddziałów RGO. Podkreślić przytem należy przychylność władz rządowych, które oddały do dyspozycji RGO. część sił obowiązyanych do pracy przy szan-cach. Wszystko to jednak nie jest jeszcze wystarczające. Dla załatwienia choćby 1000 piśmiennych wniosków, jakie wpływają codziennie, potrzeba 25 sił biurowych, nie licząc sił, pracujących w kartotece. Gdyby liczba zapytań doszła do 2000, wówczas potrzebnych byłoby 50 ludzi. Są także trudności z funduszami na opłacenie tych sił, gdyż środki RGO. są dość ograniczone. Zarząd RGO. zdecydowany jest jednak prowadzić swą pracę z całym wyteżeniem, zdając sobie sprawę z jej niezwyklej doniosłości. Dzięki poparciu władz, RGO. ma uzyskać również w najbliższych dniach specjalną skrytkę pocztową dla korespondencji, skierowanej do kartoteki.

Jeżeli chodzi o wyliczne, według których odbywać się będzie dalsza praca, to w pierwszym rzędzie chodzi o możliwe najrozleglejszą akcję rejestrowania osób, pochodzących z Warszawy. Dotychczas sytuacja była taka, że oddziały RGO. na prowincji, jak w Końskich, Jędrzejowie itd., które otrzymują dziennie partie 15 do 18 tysięcy ewakuowanych z Warszawy, muszą najpierw postarać się o wyżywienie i przydzielenie tych ludzi, a poprostu niema czasu na ściąganie z nich danych personalnych. Obecnie będzie położony silny nacisk na szczegółowe rejestrowanie tych osób i nadsyłanie całego tego materiału do kartoteki poszukiwawczej. Niezależnie od tego wielka ilość Warszawiaków przebywa na prowincji w odległych nieraz miejscowościach i nie wie o tem, że poszukują ich członkowie ich rodzin. Obowiązkiem społecznym wszystkich Warszawian, oraz tych, którzy udzielili im schronienia, jest zgłaszanie nazwisk i adresów osób, pochodzących z Warszawy, do kartoteki poszukiwawczej. Należy pisać zwięźle i krótko, podając imię i nazwisko, adres warszawski, dokładną datę urodzenia i zawód, nadto obecny dokładny adres. Dane te należy przesyłać pod adresem „RGO., Kraków, ul. Krowoderska 5“.

Należy oczekiwać tysięcy uchodźców z Warszawy

Kraków, 6 października. Do Pruszkowa przybyło z Krakowa kilku członków Rady Głównej Opiekuńczej, aby podjąć prace celem rozszerzenia akcji opieki nad masami uciekinierów warszawskich, przybycia których oczekuje się. Należy się liczyć z tem, że kilkaset tysięcy Warszawiaków opuści zniszczone miasto. Na skutek ciągłego napływu uchodźców do Pruszkowa utworzono dwa nowe obozy przejściowe w Ursusie i Piastowie, a trzy dalsze obozy znajdują się w stadium organizacji.

Dla pierwszych 100.000 uchodźców przeznaczono następujące stacje dojazdowe, gdzie mają być ulokowani na miejscu, bądź też w najbliższej okolicy: w okręgu krakowskim wyznaczono w tym celu miasta: Bochnię, Krzeszowice, Skawinę, Brzesko i Tarnów. W okręgu radomskim wyznaczono: Jędrzejów, Sędziszów, Włoszczawę, Koniecpol, Kielce, Skarżyska-Kamienna i Starachowice. W najbliższych dniach podane zosta-

na do wiadomości dalsze okręgi i miasta, w których znajdują pomieszczenie uchodźcy.

Miejsca stałego pobytu dla uchodźców warszawskich.

Kraków, 6 października. Uchodźcy, którzy obecnie znajdują się w obozach przejściowych, bądź też wyjechali do różnych miejscowości na terenie Generalnego Gubernatorstwa, muszą znaleźć miejsce stałego pobytu. Dlatego też koniecznym jest, aby ludność rodakom swym udzieliła schronienia.

Wielu uchodźców posiada zapewne krewnych bądź znajomych, u których znajdują pomieszczenie. Jednak ci uchodźcy, którzy nie są w tem nieszczęśliwym położeniu, by mogli znaleźć schronienie w krewnych bądź znajomych, zostaną rozlokowani przez miejscowe delegacje Rady Głównej Opiekuńczej, ściśle współpracujące z władzami gminnymi. Jak już niedawno temu podano do wiadomości, uchodźcy mogą korzystać z kolei w czasie podróży z miejsca tymczasowego pobytu do miejscowości, w której zamierzają zatrzymać się na stałe. Jeśli nie mają oni również środków, by wykupić bilet, to wówczas otrzymują zaświadczenie zezwalające na bezpłatną podróż.

Rozpatrując sprawę pomieszczeń dla uchodźców warszawskich, szczególną uwagę poświęcić należy dzieciom. Rada Główna Opiekuńcza musi koniecznie posiadać adresy tych wszystkich dzieci, którym poszczególne rodziny czy też osoby udzieliły już opieki. W wypadku kiedy dzieci na skutek zbyt młodego wieku nie mogą udzielić informacji co do nazwiska rodziców, trzeba dostarczyć Radzie Głównej Opiekuńczej dokładny rysopis dziecka, podając jego znaki szczególne, jak również opisując ubranie. Szczegóły te należy przekazać następnie na adres: Rada Główna Opiekuńcza, Kraków, ul. Krowoderska 5.

Opieka lekarska nad uchodźcami

Kraków, 6 października. Wśród uchodźców, którzy w ostatnich tygodniach walk, jakie rozgrywały się w Warszawie, żyli w nadzwyczaj ciężkich warunkach zarówno materialnych, jak i duchowych, znajdują się liczni ranni, chorzy, oraz tacy, którzy na skutek ogólnego osłabienia nie mogą być przetransportowani do innych miejscowości. Owi chorzy, ranni, jak również jednostki wybitnie osłabione — zostali narazie ulokowani w Milanówku, który w istocie stał się jednym miastem-szpitałem i stamtąd dopiero zostaną przewiezieni dalej do różnych szpitali na terenie Generalnego Gubernatorstwa, względnie do prowizorycznych szpitali, które organizuje się.

Wszystkie skrytki i prace nadsyłane do Redakcji muszą być podpisane — przesyłki anonimowe wędrują do kosza.

Zgon ks. Infulata dr. Józefa Kulinowskiego.

Kraków, 6 października. W dniu 3 października br. zmarł w Krakowie, przeżywszy lat 80, Ks. Infulat dr. Józef Kulinowski, Archiprezbiter kościoła Najświętszej Marii Panny.

W czwartek, dnia 5 października, o godz. 5-ej popołudniu, przy zwłokach śp. Zmarłego odbyły się w kościele Marjackim nieszpory żałobne, w których wzięły udział masy wiernych oraz znajomi i przyjaciele ks. Józefa Kulinowskiego. W dniu dzisiejszym o godz. 9-ej rano w kościele Najśw. Marii Panny odprawione zostało uroczyste nabożeństwo żałobne przy wystawionych zwłokach śp. Ks. Infulata, a popołudniu o godzinie 4-ej nastąpił wyprowadzenie zwłok Zmarłego Arcypasterza od bramy ementarza rakowieckiego do grobowca Archiprezbiterów Marjackich.

Ks. Infulat dr. Józef Kulinowski, który opuścił już szeregi żywych i przestąpił próg innego świata był osobistością znaną całemu społeczeństwu krakowskiemu.

Jeszcze przed kilku dniami widzieliśmy tego Staruszkę odprawiającego przy ołtarzach kościoła Marjackiego modły, widzieliśmy jak Jego srebrna głowa schylała się przed Najświętszym Sakramentem. Spełniał On obowiązki duszpasterza do ostatnich chwil swego wielkiego i pracowitego życia. Pamiętamy Go błogosławiącego modlących się w świątyni Marjackiej wiernych, pamiętamy Jego czyny setki, tysiące biedaków, którym podawał rękę wyciągając ich z dna nędzy. Pamiętamy Go nasze dzieci, z którymi chętnie rozmawiał, gwarzył i pocieszał. Pamiętamy Go wszyscy jako naszego Arcypasterza, jako wielkiego Kaznodzieję, Przyjaciela i Opiekuna... Ks. Infulat Kulinowski zakończył swe życie! Wraz z Nim odszedł z grona żyjących Człowiek wielkich zalet, nieoceniony dobroczyńca szerokiej mas biedaków...

Zgon śp. ks. Infulata dr. Józefa Kulinowskiego przyniósł całemu Duchowieństwu krakowskiemu

niezapomniany żal i stratę wybitnego Dostojnika kościelnego. Społeczeństwo krakowskie traci w Zmarłym swego najlepszego Obywatela i Przy-

S. p. Ks. Infulat Dr. Józef Kulinowski, Archiprezbiter kościoła N. M. P. w Krakowie.

jućciela, a wierni świątelnego Duszpasterza! Żal po śp. Zmarłym pozostanie na długo jeszcze w sercach wszystkich, a Jego czysty Duch będzie prowadził cały katolicki Kraków ku wieczystej pracy chrześcijańskiej!

Od dnia 6. X. do 9. X. 1944 r. APOLLO św. Tomasza 13. JEGO NAJLEPSZA ROLA

WANDA św. Gertrudy 5. SMIEJ się PAJACU 13.30 — 15.30.

SZTUKA św. Jana 6. NIEBEZPIECZNA GRA

UCIECHA Starowińska 16. WIELKA ATRAKCJA

STELLA Lubicki 15. PRZYGDY ŁAZIKÓW

Początek seansów w dniu powszednim o godz. 13.15, 15.15, 17.15. W niedziele i święta o 11, 13.15, 15.15, 17.15. Po rozpoczęciu tygodnika, wstęp wzbroniony.

FILHARMONIA GENERALNEGO GUVERNATORSTWA

„URANIA” Westring 34. Niedziela, dnia 8 października 1944 o godzinie 10.30

III. KONCERT SYMFONICZNY

A. Bruckner: V. Symfonia B-dur. Dyrygent: HANŚ SWAROWSKY. Bilety w cenie od zł. 4.— do zł. 15.—

ZAKŁAD ZDROJOWO-KAPIELOWY

(kapielo sterczane i borowinowe) miasta Krakow w Swoszowicach będące w sezonie zimowym zamknięty od dnia 6 października 1944 r. aż do odwołania.

Stadthauptmann der Stadt Krakow Urząd Nieruchomości

Wolne posady

Utrzymanie mieszkanie pod Krakowem za pomoc w gospodarstwie i opiekę nad dziećmi (3-6 lat). Zgłoszenia osobiste Jasna 3, m. 4. 9193

Posad poszukują

Inwalida wojenny ślusarz-mechanik szukający, obemiany dobrze z wszelkimi instalacjami i silnikami, poszukuje pracy. Łaskawe zgłoszenia: Kraków, ul. Długa 8, m. 5. 9284

Kuono nieruchomości

Kupuje wille w Zakopanem lub innej miejscowości przez Skowroński, Kraków, Adolf-Hitler-Platz 39. 8890

Sprzedż nieruchomości

Zakopane: Dom o 2 pok na parceli 1500 m2, Dom o 4 pok, parc. 8000 m2 oraz duzo b. ładnie położonych parcel 800-8000 m2, uzbudzone. Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 8895

Obwieszczenia urzędowe

ZARZĄDZENIE o podaniu policyjnej (zakazie wychodzenia) dla niemieckiej ludności na terenie powiatu Krakau-Land. — Z dnia 27 września 1944.

Na zarządzenie Dowódcy SS i Policji w Okręgu Krakau ustalają, przy uwzględnieniu dotychczasowych zarządzeń, godzinę policyjną (zakaz wychodzenia) dla niemieckiej ludności na terenie powiatu Krakau-Land, z ważnością od dnia 1 października 1944 do dnia 30 kwietnia 1945 włącznie, na godzinę od 21 do 4.

Wobec osób, które dopuszczą się wykroczenia przeciw temu zarządzeniu, będą zastosowane policyjne środki przymusowe. Krakau, 4 października 1944.

Der Leiter der Abt. Arbeit beim Gouverneur des Distriks Krakau: gen. Dr. Söhrer, Regierungsdirektor. Der SS- und Polizeiführer im Distrikt Krakau: gen. Thier, SS-Brigadeführer und Generalmajor d. Polizei.

OGŁOSZENIE

1) Wnioski o przedłużenie ważności zwolnień od robot przy budowie wałów obronnych, wystawionych przez Wydział Pracy, muszą być na czas przez placówki służbowe wniesione. Zwolnienia należy wspólnie dla wszystkich pracowników przedłożyć.

2) Przedłużenie ważności na następną dekadę zostanie tylko w tym wypadku dokonane, o ile zwolnieni pracowali w poprzedzającej dekadzie przynajmniej jeden dzień przy budowie wałów obronnych. Zaświadczenie wykonanej dniówki w okopach jest potwierdzane przez kierownika odcinka budowlanego na zwolnieniu.

3) Bony pieniężne należy zabrać przez placówki służbowe przedłożyć w celu obrachowania Dowódcy SS i Policji w Krakau, przy ul. Hochmeister 4 (Oleandry). Krakau, den 5. 10. 1944.

Der Leiter der Abt. Arbeit beim Gouverneur des Distriks Krakau: gen. Dr. Söhrer, Regierungsdirektor. Der SS- und Polizeiführer im Distrikt Krakau: gen. Thier, SS-Brigadeführer und Generalmajor d. Polizei.

Obwieszczenia różne

FIRMA „CHEMIEPRODUKTE” Z WARSZAWY dawniej W. Adamczewski i J. A. Krauss

wzywa wszystkich swoich pracowników umysłowych i fizycznych, rozproszonych w Generalnym Gubernatorstwie, do zgłoszenia się pisemnie lub osobiście do naszego punktu zbornego w Krakowie, ul. Krowoderska 61a, m. 6, celem ustalenia dalszej współpracy. 9806

ZGUBA.

Sprawodawca czasopism Ilustrowanych Paul Brandner zgubił aparat Leica III z przynależnościami, Telex i Weitwinkel obiektyw, 2 reflex blendy, filter i uniwersalny celownik.

Dane, gdzie znajduje się kamera, należy zgłosić do Kriminapolizei, Krakau. Ostrzeżenie przed kupnem! Za zwrot dobra nagroda zapewniona.

willa, pełnokomf., ogrody, garaż, centr. ogrzew., (piękne dziedzińce) 4, 7, 9 i 24 pok. Kraków, Zwierzyniecka 8/1, Łas 50 morg., 14 km od Krakowa, autobus. Bardzo tanio. Kraków, Zwierzyniecka 8, m. 1. 8898

Parcela budowlana wydzielona, 250 i 400 sąm, blisko, sprzedam. Władomość: Kraków, Basztowa 10, m. 1. 9051

Dom jednorodzinny, mur., w Bronowicach, z ogrodem, oraz na Woli Duchackiej o 4 ub., sprzedam Kraków, Florjańska 16, m. 4, i piętro. 9054

Willa w Swoszowicach o 9 ub. z ogrodem dużym, owocowym, sprzedam Kraków, Florjańska 16, m. 4. 9055

Parcela, z 16 w. Ciepłym Rąkicu 949 sąm, w Swoszowicach 500 sąm, w Baborowie 394 sąm, na Woli Justowskiej 843 sąm, i 350 sąm, oraz w Wieliczce 400 sąm, i 1200 sąm, sprzedam Kraków, Florjańska 16, m. 4, i piętro. 9054

Flester damski czarny jesienny (duży) w najlepszym stanie okazynie sprzedam. Kraków, Wielicka 21, Gospodyni. 9762

Piłyta pateronowa i pateron dwusprężyn, najlepszej marki okazynie sprzedam. Kraków, Wielicka 21, Gospodyni. 9763

Maszyna do szycia, damska, gabinetowa „Singera” mało używana, sprzedam okazynie. Kraków, Skalczna 1, m. 3. 9765

FOTID meskie, futro damskie, piękne, Jesienkie, lisa srebrnego, kilimy, pateron elektr., piękna torebka damska, plecak, porcelana, kryształ, obrus na 12 osób, płaszcz damskie i meskie, nieprzemakalne, okazynie sprzedam: Kraków, Stradom 19, „Rupno—Sprzedaj”. 9770

Zegarki: „Omega”, Tissot, Longines, Marwin, Cyma, kolczyki, lańcuszek, pierścionek, maszyną do pisania, okazynie sprzedam: Kraków, Stradom 19, „Rupno—Sprzedaj”. 9772

Futro meskie, tasmany, bardzo dobre, na niskiego, i białym futrzany, sprzedam. Kraków, Smoleński 22, m. 11, parter. Ubranie piękne, średniej wielkości, tani sprzedam. Kraków, Zwierzyniecka 10/23, 4 piętro, front. 9817

Singera gabinetowa maszyną do szycia, w pierwszym stanie, sprzedam zaraz. Kraków, Krakowska 39, m. 19, I p. Maszynę kryta, Singera, damską lub meską, 31 k., sprzedam tani zaraz. Kraków, Jana 3, m. 8, III p. 9849

Dywan perski bardzo ładny, duży, sprzedam okazynie. Kraków, Dietla 93, m. 1. Harmonia 80 basów białą „Skandali” z rejestrem do sprzedania Kraków, Piłsudskiego 32, m. 8. 9906

Miłośnię na balkonach sprzedam. W. Chełmski, Kraków, pl. Dominikański 5. Wzrost dziecka, głęboki i sportowe do sprzedania. W. Chełmski, Kraków, pl. Dominikański 5. 9909

Spód futrzany lekki, niedrogi — spód z brzoszów lisa oraz pelerynkę z niebieskiego lisa sprzedam. Kraków, Szewska 17, I p. oficyny. 9921

Futro jasne, Elki modne, oraz piękne francuskie trefce brązowe sprzedam. — Kraków, Michałowski 2, m. 7. 9922

Futro ładne, perskie, sprzedam. Kraków, Michałowski 2, m. 7. 9964

Generator dentystryczny, okazynie do sprzedania. Kraków, Zwierzyniecka 19, m. 6, od godz. 17-20-tej. 9536

Sprzedam piękne kapce wykupione, Nr. 35-39. Władomość: Kraków, św. Sebastjana 43, m. 12 (Bocza Młodowej). 9469

Futro, lądki, perskie, sealski i meskie, sprzedam. Kraków, Szlak 43, m. 7. Palta jesienne meskie, materiał najlepszy, sprzedam. Władomość: Kraków, Grobie 19, m. 7. 9324

I duża skóra trefci franc. czarna i 6 skórek trefce brąz. okazynie do sprzedania. Kraków, Wielecka 21/1. 9377

Futro meskie, duże, piękne, płaszcz perski, oraz białe i kostium piękny, do sprzedania. Kraków, ul. Retoryjna 5/4.

Wózek dziecięcy, auto, w pierwszym stanie i dobrać cerate, oraz głęboki, granatowy, na łożyskach kulowych, lub bez, do sprzedania. Kraków, Krakowska 29, m. 5. 9371

Pateron elektryczny, do sprzedania. Kraków, Augustańska 30, m. 7. 9423

Matrymonialne

Pana kulturowego, samotnego, sarowego, w wieku 35-40 lat, mającego pracę w krytycznym położeniu, poszukam w celu matrymonialnym. Zgłoszenia anonimowo do Gońca Krak., Kraków, „Nr 9677”. 9677

Noclegi

Noclegi inteligencji: Kraków, Radziwiłłowska 14, m. 2. 9140

Noclegi: Kraków, Florjańska 3, m. 8. Noclegi: Kraków, Szewska 7, m. 7. Noclegi: Kraków, Starowińska 52, m. 13. Noclegi: Kraków, Grodzka 59, m. 12. Noclegi: Kraków, Starowińska 28, m. 23. Noclegi przyjeźdnym: Kraków, św. Sebastjana 34, m. 2. 9171

Różno

Seter 1/2-roczy, małej czerwonej, zagnął dnia 3. X. w okolicy ul. Wielickiej. Dobrze wynagrodzenie za odprawienie lub wiadomość: ul. Wielicka 12. Noworodka picil meskiej weźmie za swoje. Dobroty zapewniony. Zgł.: Onieic Krak., Kraków „Nr 9620”. 9620

Evakowani w Warszawie uprzejmie proszą o pomoc dla trojga dzieci bez rodziców, o których nie ma wieści. Dzieci w wieku od 11 do 14 lat. Dzielwiczynka i dwóch chłopców. Zgł.: Goniec Krak., Kraków „Nr 9700”. 9700

Dia Pañli! Szyje nowe i przerabia szybko, tani, solidnie garderobe damska i męska. Kraków, Starowińska 14/7. II p. oficyny. 9813

Zgineła sukca, biało-brązowa z duplemiami uszami dnia 4 bm. na plantach, między ul. Kopernika a Pańską — rasy spaniel. Proszę o zwrot, lub wiadomość za wysokim wynagrodzeniem. Plechocki, Lubzkiego 3a, Lubz 3a, tel. 298-28.

Poszukiwanie się wzajemnie

Montarczyk Wiktor, grawer, z rodziną, Warszawa, Miodowa 19. Proszę dać znać o sobie. E. Gołysko, Kraków, Siołeczna 17. 9698

Pawłusiewicz Olek i Nela z dziećmi, Warszawa, Czeglowska 2, dajcie zaraz znać o sobie. E. Gołysko, Kraków, Siołeczna 17. 9699

Gołyszewski Witold i Anastazja z Zosichą i Warszawą, Tamka 37, wywiezieni z Pruszkowa 9. Ktokolwiek miałaby o miejscu ich pobytu wiadomość, proszę je łaskawie powiadomić rodziny. Gołyszewski, Kraków, Starowińska 87, m. 4. 9754

Sierżynski Tadeusz i Andrzej, zam. Warszawa, Hołwiński 3, poszukują przecz rodzine. Sierżynski, Radom, ul. Przetwora 12, u Dr. Halczyńskiego. 9780

Prof. Władysław Franciszek z rodziną, Warszawa, Sadyba Okrężna 54; inż. Płudański Włodzimierz, Warszawa, Piusa 3, z rodziną — proszeni o wiadomości. Kraków, Zakrzewo, Dworska 4. Dzielwiczynka. 9782

Składanie Janina, Warszawa, Mokotowska 16, m. 25 i Goldnik Jan, Warszawa, Okólnik 5, m. 15. Ktokolwiek wie, gdzieby on i ich losie, proszony o wiadomości: Orzechowska, Krzeszowice koło Krakowa, skrytka 8. 9877

Zamieszkalych w Warszawie: Bobińska Miłade, Bobińska Janina, Al. Szustra 3, m. 21; Zawadzki Waude, Bielany, ul. Kłobucka 9; Markiewicz Halina, Odolanska 14, m. 8; Dr. Draca Juliana, ul. 6-Sierpina 32, m. 5 — proszeni o wiadomości: Komorowski, Kraków, Leliewela 6, dla Mariann Zakrzewskiej. 9834

Musiawicz Irena, Kraków, Benedykta 11, m. 7, poszukuje z Warszawy: Węgrzeckiego Zygmunta z Puławskiego 42, Węgrzeckiej Marii z Różanej 7, Lisowskiego-Kazimierza z Białej 3, Musiałowicz Konstancji i Musiałowicza Wacława z Krzywulowej 9. 9383

Deleat Fedynd, Kiercy, przebywający do początku sierpnia br. w klasztorze OO. Redemptorystów w Warszawie, ul. Karolkowa — zaginął. Rzekomo ma przebywać w Podkowie Wschodniej, ul. Borsucza 6. Osoby wiedzące o jego losie lub o obecnym miejscu pobytu gorąco są proszone o podanie wiadomości zropzalonej matce, pod adresem: Dołczalowa, Kraków, Łagiewniki, ul. Reymonta 36/4. 9967

Kto mógłby podać wiadomość o Irene z Staniewiczów i Stanisławie Roskoszach z Krakowa, ostatnio przebywających w Warszawie na Żoliborzu, Wesp. Kochowskiego 17, zechce łaskawie zgłosić się: Stankiewicz Kraków, Limanowska 9/5. Wzawał Kto wie o obecnym pobycie lub jakkolwiek wiadomości o Barbarze Jankowskiej, lub Malwinie Skwierczyńskiej, zam. w Warszawie-Praga, Wielecka 7, za wynagrodzeniem zgłosić się: Kraków, Zielona 20, m. 6. 9015

Ktokolwiek Feliks Mrz. farmacji z żoną Michaliną, córka Irming, synem Stanisławem Włodzimierzem, zamieszkał w Warszawie, na Pradze, ul. Targowa 59, mógłby udzielić jakiegokolwiek wiadomości o nich, proszony jest gorąco o zgłoszenie: Cwiakłowski Anna, Mieczów ul. Wolbromska 16. 8163

Lidia Marzec, zam. w Warszawie, ul. Szara 14, poszukująca jest przez Marię Fijałkowską, Dąbrowa Tarnowska, Stacja, lub Kraków, ul. Wroclawska 42 J. Skucińska. Ktokolwiek coś wie, proszony jest o zawiadomienie. 8223

Warszawiaci! Ktokolwiek wiedziałby coś o Marii Madaj z synkiem Marianem, ostatnio Emilji Piater 7, m. 11, proszony zawiadomi Stanisława Madaję, Muszyna, pow. Nowy Sącz. 8381

Poszukuje brata Zdzisława Kolaczekskiego wraz z żoną Reing i z synkiem Zdzisławem, zam. ostatnio Warszawa, ul. Skierniewska 34, m. 88. Zdzichu gdziekolwiek jesteście, daj znać o sobie. Roma Myślinowa, Kraków, ul. Starowińska 42 m. 19. 8398

Cyganów Władimiera i Elżbiety z Andrzejkiem, Bielany, Zuga 7; Takarz Stefanii, Piana 21; Mariens Wandy i Rud Wacława, Mokotów, Opoczyńska 5; Szamborskiego Józefa, Śniadeckich 6; Wierchowicz Wiktora, Heleny i Zosi, Mokotów, Pałata 4, poszukując, Komuniści m. 11. Proszę gorąco o jakkolwiek wiadomość pod adresem: Joanna Ruszej, Kraków, Rakowicka 4, m. 5. Leszczak Regina, oraz Leszczak Józef, Marja, Janna i Leszka, zam. w Warszawie ul. Wilcza 61, m. 13, poszukując rodzina Łaskawe wiadomości o wymienionych proszę kierować: Dr. Leśniewski Eugeniusz, lekarz w Dobczycach, m. Myślicenie 8. 8409

Leśniewski Józefa z żoną Kamilią, z Warszawy, ul. Lipowa 11, poszukując córka. Łaskawe wiadomości pod adresem: Kraków, Starowińska 42, Dr. Szlichcińska Wanda. 8408

Kłodowska Zofia z Grabich, zamieszkała Warszawa-Mokotów, Chodkiewiczka 11 i Halina Bujalska, Złota 35. Ktokolwiek wie coś o ich losach, proszony jest gorąco o zewądzenie Halny Brzezińskiej, Kraków-Podgórze, ul. św. Kingi 6, m. 6. 8922

Podziękuj Marii i jej syn Juljan, zamieszkał Warszawa-Praga, ul. Wileńska 43. Ktokolwiek wiedziałby coś o ich losie, proszony jest o wiadomości: Kraków, ul. Krakowska 23, m. 5a. Krzywulowa Poduliczka. 8495

Halia Sanoki Bogdanewicz Zofia z matką, zam. Konarskiego 2, szukam. — Łaskawe zgłoszenie za wynagrodzeniem kierować: Starzycka Zuzanna, Kraków, Grzegorzewska 49, m. 2. 8538

Dembowska Helena, zam. Warszawa-Praga, ul. Zabłowska 35, m. 43 i Bolesław, Helena i Zeta Ciesienbergowie, zam. Warszawa-Praga, ul. Łomżyńska 8, m. 10, poszukują się przez Jęlnka Stefana, Kraków-Ludwinów, ul. Turcka 40.

Zabrowski Tadeusz, pracownik Urzędu Telegraficznego w Warszawie. Nowogrodzka 45 zam. w Rembertowie Kto mógłby udzielić jakiegokolwiek wiadomości, proszę łaskawie kierować: Zygmunt Zehrowski, Kraków Felicianek 17 m. 7. 8156

Łódzkiej Zofii lat 21, pow. Warszawa, Mokotowska 25, prawdopodobnie ostatnio Ciepła, zatrudniona w Ossamienduhänder der Zuckerrfabriken, Zgoda 10, poszukuje rodzina. Łaskawe choćby najdrobniejsze wiadomości, prosimy kierować Kraków, Sienkiewicza 21, m. 3. Lipiński. 5472

Ziółkowska Marię z Warszawy 1-go Sierpnia 18 poszukuje matkę Władostawie slieraw: Adam Ziółkowski, Kraków, Wielepole 8 m. 33 u Dra Wodnickiego 8546

Duzickiewicz Zygmunt nauk. Licenc. Fotograf i Mieszkił Sakoty Polon., zam. Warszawa Złota 58 Dr. Celisa Bronkowska adwokata, zam. Al. Niepodległości 227. Dobrzańska Helenę, zam. Saska Kępa 47, poszukujemy Kto mógłby udzielić jakiegokolwiek wiadomości, proszony jest o zgłoszenie pod adresem: Duzickiewicz Jadwiga Kraków, Grodzka 31. Sklep. 8216

Szełcmanowa Eliza, Warszawa, Noskowska 20/26, kto udzieli wiadomości. Adres: Rosowskiej, Kraków, Karmelicka 29, lub Szeroka Pańska 10. 8231

Zakonnica-Siostra Syksta, St. M. Warszawa, Nowogrodzka, Dom Katoicki, doktor Pawlukiewicz Stanisław chirurg, Warszawa, Łęczycka 4, Pankiewicz Marja, Zawada, pow. Debica. Ktokolwiek o wyżej wymienionych miałby wiadomości, proszony jest gorąco o napisanie pod adresem: Mikowsy, willa „Tadeusz”, Lanczowska, Distr. Kraków, 8492

Fernand Wastarski — lekarz dentystry z meżem Józefem, synem Januszem i matką Wiktorją Wenzelis z Warszawy Marienstadt 5, poszukiwali są przez brata. Kto mógłby udzielić jakiegokolwiek wiadomości, proszony jest gorąco o zgłoszenie pod adresem: Dr. Galskiewicz, Kraków, Pierackiego 9/6, lub Alois Wenzelis, Bielitz O/S, Almerstrasse 40. 8721

Janina Schidt z Warszawy, Marszałkowska 84/36 i Wanda Szymalska z Warszawy, Kościelna 12/33, są poszukiwane. Łaskawe zgłoszenia proszę kierować pod adresem: Kressendorf 4/Krakowa, Chrzanowska 383. Inż. Antoniewicz. 8598

Max Pitschmann z Chelma-Lub., poszukujący jest przez brata. Łaskawe zgłoszenia proszę kierować pod adresem: Kressendorf 4/Krakowa, ul. Chrzanowska 383. Inż. Antoniewicz. 8597

Prof. Benesow z Jasia, Apelka w Nymku, poszukuje ławorski, Kraków, Blich 4, telefon 163-86. 8608

Demantowski Zdzisław i Aurelega, rok urodzenia 1908 i 1910, oraz Pawłowski Edmund, ur. 1881, zam. ostatnio Warszawa, Sołna 9, ewakuowanych z Elektoralnej 7, dnia 7 sierpnia, poszukuje Demantowski Witold. Łaskawe wiadomości proszę skierować: Kraków, Miodowska 30, Rejent Gertman. Aurwłowa z dziećmi u Witolda. 8634

Nowakowska Lięja wraz z meżem Edwardem i 2-letnim synkiem Danimiasem, zam. Warszawa, ul. Zurawie 16, m. 24, poszukuje siostrę Eugenję Działkiewicz, zam. Kraków, Zyblikiewicza 16, m. 12, która prosi: każdego koby wiedział o ich losie o łaskawą wiadomość. 8653

Kacprzak Józef, żona Katarzyna, córka Marja, syn Antoni, zam. w Warszawie, Wola, ul. Elekcyjna 4, m. 5, proszę o wiadomości: Czopek Stanisław, Zyblikiewicza 5, m. 108, Kraków. 8721

Samson Elżbieta ze Lwowa, poszukuje Samson Mikołaj, Kraków, Politeist. 24. Zakrzewski Mgr. Adam i Regina (dzieci: Teresa i Janusz), Warszawa, Pocztańska 11, proszę o wiadomości o nich: Zakrzewski, Kraków, Brzozowa 4, m. 7. Sławinscy Jadwiga, Rozwiazka, proszą gorąco o jaknajszerszy przyjazd do Działosy (pow. Miechów) Różnic, oraz wszystkich krewnych, przyjaciół i znajomych z Warszawy. 8784

Święcickiego Antoniego z żoną, z Sokala, proszą o wiadomości: Wojtowicz Wilhelm, Miechów, ul. Szpitalna 15. Władysław Halinę z Kołaczek, okolica Jasia, poszukując Władostawie prosi kierować: Stanisława Drużkiewicza, Kraków, Wielepole 13, ofic. m. 16. 8814

Władostawie prosi kierować: Kraków, Grzegorzewska 66, Drygalskiego. 8815

Kalinowskiego Henryka z Warszawy, ul. Płocka 27, m. 6, Orzechowskiego Władostawie, Odolany 13, ostatnio będącego w Kłarszewie, ktokolwiek wie o ich losie, proszę o wiadomości: Kalinowski, Kraków, Adolf Hitler-Platz 22, m. 9. Kalinowska Zofia z Warszawy, ul. Płocka 27, m. 6, Orzechowska Hanka, Odolany 13, znajdują się w Krakowie, Adolf Hitler-Platz 22, m. 9. Poszukują rodzinę i znajomych. 8822

Sosnowski Andrzej. Kto z pracowników Elekrowni Warszawskiej wie coś o losach inż. Andrzeja Sosnowskiego, proszę zawiadomić matkę Helenę Sosnowską, Piłca Zamek, przez Wolbrom. 8848

Zardacki Andrzej z Warszawy-Zoliborze, ul. Smola, oraz Zardacki Jan w Warszawie-Mokotów, ul. Szustra 18 wraz z rodziną są poszukiwani. Kto wie o ich losie, względnie o ich obecnym pobycie, proszony jest o danie wiadomości pod adresem: Dr. Stawowiak, Kraków, Florjańska 51, m. 3. 8867

Topinka Jan, adwokat, Marja z Kowalczyk, matka, Zofia z Bieliczek, żona, Stanisław, brat, zam. Warszawa-Zoliborz, Krasieńskiego 18, m. 89, lub Święcickiego 8, poszukiwani przez rodzinę. Ktokolwiek mógłby udzielić wiadomości o lasie wyżej wymienionych, lub mieszkających tej dzielnicy, proszony jest o podanie wiadomości pod adresem: Janina Bielicza, Kraków, Łobzowska 45, m. 1, lub Luchter, Starachowice, Komuniści Kacymina 12, Dystrykt Ładom. 8912

Mgr. Jan Łanun z Warszawy, Graniczna 15, m. 22, poszukiwany przez córkę Alinę Dulebową, Piłca, pow. Miechów. Uprzejmie proszę o jakkolwiek wiadomości. 8913

Przedan Ludmili, Eugenje Waliner, z Żoliborza, Alia Wojska 31, m. 6, oraz Linie Sebanska, z Bielca, poszukując Kazimiera Mielski i proszą o podanie wiadomości: Kraków, ul. Kąkic 2, m. 8. 8922

Irena Zabielicka, zam. Kraków, ul. Starowińska 44, m. 6, poszukując rodzinę, zam. w Warszawie, matkę Marię Zabielicką, braci Marianną i Aleksandra Zabielickich, zam. ul. Szklana 4, siostrę Helenę Galskowską z meżem Lucjanem i synkami Tadeuszem i Wojciechem, zam. ul. Hulewiczka 8, m. 12. brata Kazimiera Zabielickiego z żoną Eugenją i synkami Romanem, Kazimierzem i Andrzejkiem. Kto by wiedział o ich losie, proszony jest o wiadomości. 8923

Raczynska Wlka, która została wysłana transportem z Tarnowa, dnia 25 VII. 1944 r. Jej rodzinę zamieszkałą w Krakowie proszę o podanie swego adresu. M. Burzawa Tarnów ul. Kantorta 14/2. Zakrzewski Stanisław z Warszawy, ul. Cicha 3, z córką Lookadją, zamieszkuje obecnie: Zakopane-Bystre Nr. 2673 u o. Torwiskiej. 8934

Ryszarda Górke, zam. Warszawa, Alia na Skarpie 67 Alfonsa Górke, zam. Warszawa, ul. Wymszy 10. Kto by miał wiadomości o wymienionych proszony gorąco przez straszną matkę o zgłoszenie się, ul. św. Jana 13, m. 2 Kraków — Gónka. 8942

Polniewskiego Kazimierza i żonę Zofię — zam. Warszawa-Grochów Perseksa Marię i córki Janie — zam. Warszawa-Zoliborz, Kanowska 15 Władostawie: Loos Tadeusz Kraków-Dąbie Medzana 42. Baltuz Anna, ur. w Częstochowie, wysłana z transportem z Tarnowa dnia 25. VII 1944 r. Kto by wiedział gdzie został ów transport skierowany, proszony jest uprzejmie o powiadomienie: Turów Plac Katedralny, R. G. O. lub Tarnów ul. Kantorta 14, m. 2. 8945

Jakubowicz, Warszawa ul. Mokotowska 25, m. 7 Wacław Jadwiga z dziećmi i Teofora Chęcińska, kto by wiedział o ich miejscu pobytu, proszony jest o zawiadomienie: Jakubowska, Kraków, ul. Blich 3, m. 15. 8949

Markiewicz Antoni i Zofia z Warszawy Seniorska 29 oraz Markiewicz Zuzanna z córką Ują z Warszawy-Grochów, Kościelna 11 — poszukani: Zawadzki E. Górowski Górka 169 Markiewicz Józef Krowa 62 Ogił, zam. Warszawa P